

[Oluf Pedersen.]

Det er den direkte Anledning til min Forespørgsel.

Naar Ministeren har redegjort for Lübeck-Besøgets Formaal og Resultat, vil det vise sig, at det er et aktuelt Spørgsmaal, fordi hans Partis Fortid ogsaa berører hans Partis Stilling i Nutiden. Jeg vil for øvrigt tro, at der fra hans Færd i Lübeck maa være højst interessante Ting at berette, om ellers Viljen er der endnu. Thi i den Beretning, som han dengang aflagde i sit Blad „Det tredie Standpunkt“ paa saavel Dansk som Tysk for rigtig at understrege Forbindelsen mellem det nye Tyskland under Adolf Hitler og det nye Danmark, der skulde komme under Førerskab af den nuværende Kirkeminister, det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen, blev der endogsaa bebudet en Fortsættelse af de indledende Forhandlinger.

Jeg skal derfor tillade mig at spørge: Vil Kirkeministeren redegøre for sine Forhandlinger i Lübeck i Juni 1938?

Kirkeministeren (Arne Sørensen): Jeg føler Trang til allerførst at give det høje Ting en Undskyldning paa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens og egne Vegne, fordi vi anvender Tingets kostbare Tid i en saa alvorlig Situation som denne til den Slags Diskussioner. Det er ikke med min gode Vilje, jeg er med til at bruge Tiden til det, men det er saa alvorlig en Provokation, at man ikke bør tie stille.

Paa det, som Spørgsmaalet direkte angaar, mine Forhandlinger i Lübeck, kan jeg svare ganske kort, idet jeg ikke har ført saadanne. Der afholdtes i Juni 1938 et Møde i Lübeck, et af disse Sommerstævner, som Nordische Gesellschaft havde i nogle Aar. Jeg deltog i det som Iagttaget og menig Deltager, jeg holdt ikke nogen Tale dernede og førte ikke nogen Forhandling med noget Formaal. Selvfølgelig talte jeg med Mennesker i Pausen, baade Danskere og Nordmænd, Svenskere og Tyskere imellem hinanden, men der var intet, som havde Karakter af Forhandlinger.

Det, der imidlertid har interesseret det ærede Medlem overordentlig meget, er det Nummer af „Det tredie Standpunkt“, som vi udsendte paa Dansk og paa Tysk umiddelbart efter Stævnet. Det er paa Grundlag af sin Læsning i dette Nummer,

at det ærede Medlem har stillet sin Forespørgsel. Jeg vil derfor give en Redegørelse for dette Nummers Fremkomst og for Meningen med det.

I 1938 var der Fred i Europa, og man haabede, at Freden kunde holde. Tyskland var Danmarks Nabo, og vi skulde leve som Nabo til dette Tyskland. Der var mange, som vendte Ryggen til Tyskland og overhovedet ikke vilde beskæftige sig med det. Der var andre, som var begyndt at indlede en Scavenius-Politik og at krybe for den mægtige Nabo. Det farligste var imidlertid, at vi i Danmark havde en „Femte Kolonne“, de danske Nazister. Tyskerne troede om Danmark som om alle andre europæiske Lande, at vort politiske System var udlevet, og at Fornylelsen vilde komme fra dem, idet de saa samtidig kunde faa Herredømmet over Danmark.

Det var os i Dansk Samling magtpaaliggende at nedbryde denne Forestilling, og det var med dette ganske bestemte Formaal, vi udgav et Nummer af „Det tredie Standpunkt“ paa Dansk og Tysk, hvori vi vilde give ren Besked om, at den Fornylelse, som var paa Vej i Danmark, intet havde med Nationalsocialismen at gøre, og at Tyskland kun kunde faa et godt Nabo-forhold til Danmark ved at anerkende, at vor Vej var en anden end deres.

Det ærede Medlem har været saa elskværdig her i Tinget at citere dette Hæfte, idet han dog har begrænset sig til de Høflighedsbemærkninger, som var den nødvendige Ramme om det, vi egentlig vilde sige. Jeg skal tillade mig at supplere med nogle Linier, hvori vort Ærinde med Hæftet bliver præciseret. Der blev sagt, altsaa ogsaa til Hæftets tyske Publikum:

„Derfor kommer vor nye Politik ogsaa denne Gang ud af det danske Folks Væsen, og den maa finde sin egen Form, om fornødent i Polemik med den tyske Form, der allerede er blevet til. Der er to Parter, som vil blive skuffede derved. Det er de Tyskere, som naivt har regnet med at skulle „frelse det danske Folk — ja hele Norden — politisk.“ De Tyskere, som har forlystet sig med at skrive Bøger om „de trætte Folk i Norden“, som skulde have „en germansk Indsprøjtning“, vil faa en lang Næse. Og en endnu længere Næse vil de Danskere faa,